

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2
เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

The factors that have an affect on ability of English usage following the learning skills in
the 21st century of the mattayom 6 students of schools in the Bangkok secondary
educational area office 2 to support the entrance into the ASEAN Economic Community

ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง (Thanawat Arunsuksawang)*

นรินทร์ สังข์รักษา (Narin Sungrugsas)**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล 3) ศึกษาปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 4) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษ การวิจัย ครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 10 คนและสนทนากลุ่ม จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่สัมพันธ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และสมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านตัวผู้เรียน ด้านตัวครูผู้สอน ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัย

* นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Graduate students Master of Education Program in Development Education , Faculty of Education, Silpakorn University

** อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ภาคิษาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Advisor Prof. Dr., Department of Education Foundation, Faculty of Education, Silpakorn University

ด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สมการพยากรณ์แสดงในรูปคะแนนดิบ เป็นดังนี้

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ = $-.228 + .572$ ด้านตัวผู้เรียน(X_1) + $.232$ ด้านครอบครัว(X_3) + $.122$ ด้านโรงเรียน(X_4)

4.แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า 1)ผู้เรียน ควรเร่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ 2)ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอน 3)โรงเรียนควรมีการบูรณาการโดยใช้ภาษาอังกฤษเข้าไปสอนในรายวิชาอื่นๆ พร้อมกันไปด้วย 4)ผู้ปกครองควรให้การดูแลโดยการให้เวลาและสนับสนุนด้านภาษาอังกฤษแก่บุตรหลานมาก

Abstract

The goals of the research: 1) To study ability level to use English following the learning skills in the 21th century. 2) To compare the ability to use English following the learning skills in the 21th century classifying by personal character. 3) To study the factors that support the ability to use English following the learning skills in the 21th century. 4) To study the methods that can improve English learning following the learning skills. In this research, the Mixed Method Research is used by collecting qualitative and quantitative information. There are 400 people who are selected by Multi-Stage Random Sampling in the sample group and the instrument is a questionnaire. The second procedure is qualitative research. The In-depth Interview with 10 main informants and a Focus Group Discussion with 5 people by Purposive Selection method are used. The data is gathered and this quantitative data is analyzed by using package software. The statistical methods that are used in this research are percentage, mean, standard deviation (s.d.), t-test, analyzing Pearson's product moment correlation coefficient, analyzing stepwise multiple regression, and analyzing quantitative data by content analysis.

Research's Results: 1) The ability's level to use English following the learning skills in the 21th century is moderate. 2) The factors that affect the English usage ability following the learning skills in the 21th century show that the supporting factors: learners, teachers, family and schools, relate to the English use ability following the learning skills with the statistical significance level .01. 3) The analysis stepwise multiple regression shows that learner factor, family factor and school factor multiply relate to the ability to use English following the learning skills with the statistical significance level .001. The equation can be presented in raw scores:

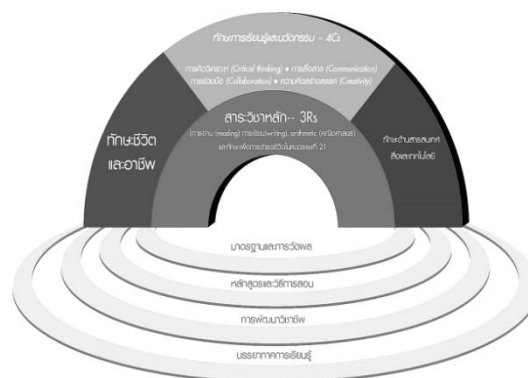
The ability to use English following the learning skills = $-.228 + .572$ of learner factor (X_1) + $.283$ of family factor (X_3) + $.122$ of school factor (X_4)

4) The development methods for teaching English show: 1) Learners should be urged to find English important. 2) Instructors should be trained to develop their teaching methods. 3) Schools should integrate English into other subjects. 4) Parents should pay more attention to their children and support the use of English.

Keywords: Ability to use English / The 21st century learning skills / Entrance to ASEAN Economic Community

บทนำ

ปัจจุบัน โลกกำลังก้าวสู่ยุคศตวรรษที่ 22 แต่กระแสนโยบายการจัดการเรียนรู้เพื่อรองรับศตวรรษที่ 21 ยังมีความสำคัญอยู่ ณ ขณะนี้ไม่น้อยไปกว่าการขับเคลื่อนสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนและการศึกษาระดับสากล เนื่องจากสถานการณ์ของโลกมีความแตกต่างจากยุคที่ผ่านมาระบบการศึกษาต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริงคนทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัยและตลอดชีวิตดังนั้นสิ่งจำเป็นที่เด็กและเยาวชนต้องเรียนรู้ คือองค์ความรู้หลักที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาแม่ ทักษะการอ่าน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และได้รับความรู้ต่างๆ มากมายเพิ่มเติม โดยเชื่อว่าการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ทักษะการใช้ภาษาอื่นๆ ได้แก่ การฟัง การพูด และการเขียน ภาษาต่างประเทศ ศิลปะ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์การปกครองและหน้าที่พลเมือง สาขาวิชาในกลุ่มสังคมศาสตร์ ดังกล่าวมานี้ แตกต่างจากวิชาสังคมศึกษา ซึ่งว่าด้วยเรื่องวิถีการดำเนินชีวิต ของมนุษย์ สิ่งมีชีวิต และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังมีประเด็นสำคัญในยุคศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นต้องบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนไปพร้อมๆ กับองค์ความรู้หลัก ที่เด็กและเยาวชนควรมี คือทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม หรือ 3R และ 4C ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ 3 R ได้แก่ การอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) และ คณิตศาสตร์ (Arithmetic) และ 4 C ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) รวมถึงทักษะชีวิตและอาชีพและทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีและการบริหารจัดการด้านการศึกษาแบบใหม่ (วิจารณ์ พานิช, 2555)

แผนภาพแสดง กรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Learning Framework)
ที่มา: วิจารณ์ พานิช (2555: 20)

ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้พยายามที่จะปฏิรูปการศึกษามาโดยตลอด เพื่อเพิ่มความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2545 (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) ได้กำหนดสาระสำคัญไว้หลายประการที่แสดงถึงเจตนารมณ์อย่างชัดเจนในอันที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้แก่ การศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน โดยให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

จากการผลการสอบ O-NET ในปี 2556 ที่ดำเนินการโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) โดยจัดสอบ 8 กลุ่มสาระทุกช่วงชั้นคือ ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาและวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ และการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผู้เข้าสอบทั้งหมด 414,688 คน ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย 25.35 คะแนน (ผู้จัดการออนไลน์, 2557) และจากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับที่น่าวิตก ในปัจจุบันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสามารถวัดได้จากคะแนนการสอบระดับชาติ O-NET ดังนั้น ทั้งตัวนักเรียนและครูผู้สอนจึงมุ่งความสนใจไปที่การสอบระดับชาติ ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน การสอน เพื่อให้ให้นักเรียนทำข้อสอบระดับชาติได้ดีขึ้น

ถึงแม้ว่าปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่อยู่ในระดับต่ำนั้นมีอยู่มากมายแตกต่างกันไป แต่ปัญหาหนึ่งที่ทุกโรงเรียนต่างมีเหมือนกันก็คือ ปัญหาที่นักเรียนรู้ศัพท์น้อย ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษ และยังก่อให้เกิดปัญหาต่อเนื่องอีกหลายอย่างตามมา (ปองภพ วิทิพย์รอด, 2552, น.7)

ดังนั้น เมื่อประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งสมาชิกที่กำลังจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญและมีความจำเป็นมากขึ้น คงถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการวางแผนและเตรียมพร้อมพัฒนาเด็ก เยาวชน และคนไทยให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวัง ครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการถ่ายทอดความรู้เพื่อพัฒนาสังคมต้องมีการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ใฝ่ศึกษาเรียนรู้ตลอดเวลา แสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้บริหารต้องให้ความสำคัญพร้อมสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนการสอนในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาประจำชาติและภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ในสังคมอาเซียนและเวทีโลกต่อไป

ผู้วิจัยที่อยู่ในฐานะนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา ได้เล็งเห็นถึงที่มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ดังนั้น เพื่อเตรียมความพร้อมการรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ผู้วิจัยจึงเกิดแนวความคิดในการศึกษาหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อศึกษาถึงระดับของปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านตัวครู ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน และเพื่อศึกษาถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่จะช่วยส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยสามารถเรียนรู้ เข้าใจ และนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ได้

ชีวิตประจำวัน และการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสามารถทางด้านภาษาที่ทัดเทียมกับนานาชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

4. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. ปัจจัยสนับสนุนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลหลักประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 19,727 คน (สำนักงานสารสนเทศด้านการศึกษา 2557)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่มตัวอย่างเพื่อการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดทำการสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ทั้งสิ้น 51 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 19,727 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973: 125) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้บริหารสถานศึกษา และตัวแทนผู้บริหารสถานศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก ด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยกำหนดคุณสมบัติผู้ให้ข้อมูลหลัก ดังนี้ 1) เป็นผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 และ 2) ให้ความร่วมมือในการวิจัย

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย ปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ 1) เพศ 2) แผนการเรียน 3) เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ 4) ผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าเล่าเรียน และ 5) อาชีพของผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าเล่าเรียน

2. ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน 2) ปัจจัยด้านตัวครูผู้สอน 3) ปัจจัยด้านครอบครัว และ 4) ปัจจัยด้านโรงเรียน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ (4Cs) และสาระวิชาหลัก (3 Rs) ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) การคิดวิเคราะห์ 2) การสื่อสาร 3) ความคิดสร้างสรรค์ 4) การอ่าน และ 5) การเขียน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่งานวิจัยนี้ รวบรวมข้อมูลและศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

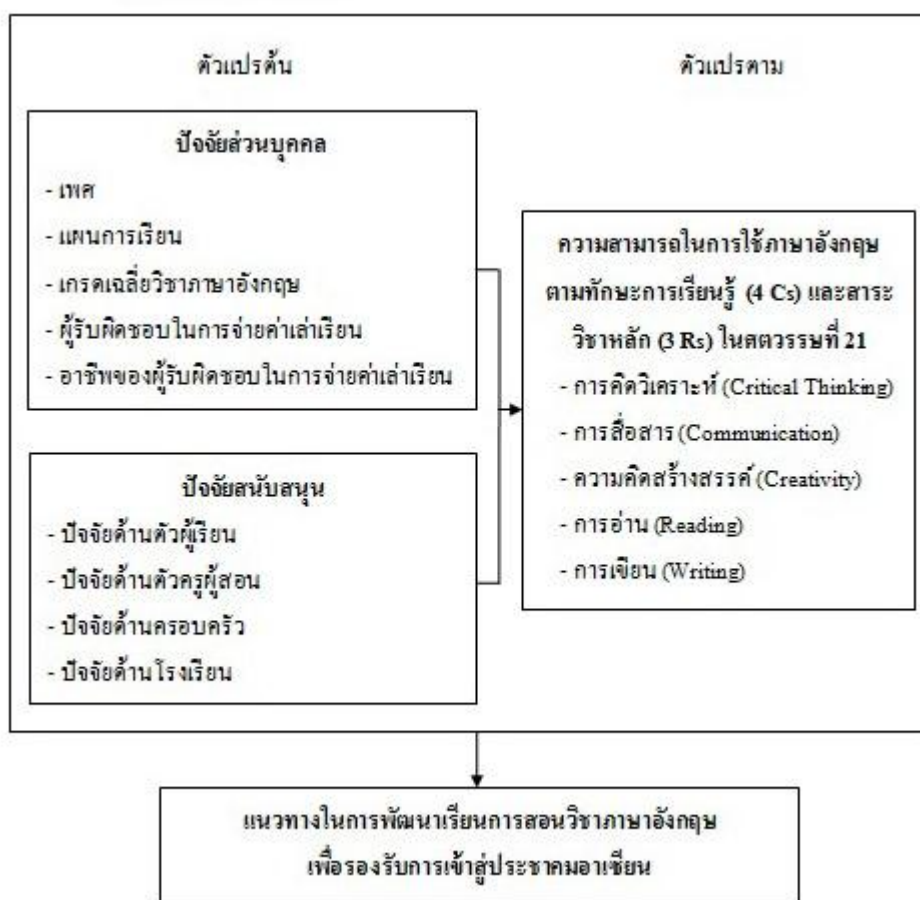
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3. ทำให้ทราบถึงปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

4. ทำให้ทราบแนวทางการเรียนภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5. ได้นำผลงานวิจัยไปพัฒนา กำหนดนโยบาย ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เหมาะสม เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพกรอบแนวคิดการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะ การเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 วิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) โดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์

เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลจำนวน 10 คน และสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) รวบรวมข้อมูลที่ได้และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่วิเคราะห์ความสัมพันธ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson' Product moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (stepwise multiple regression) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ รองลงมาคือ ด้านการคิดวิเคราะห์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการเขียน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล

2.1 จำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการคิดวิเคราะห์ (4Cs- Critical Thinking) ด้านการสื่อสาร (4Cs-Communication) ด้านความคิดสร้างสรรค์ (4Cs-Creativity) ด้านการอ่าน (3Rs-Reading) และด้านการเขียน (3Rs-Writing) ไม่แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามแผนการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกัน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการสื่อสาร (4Cs-Communication) และด้านการเขียน (3Rs-Writing) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการคิดวิเคราะห์ (4Cs-Critical Thinking) ด้านการสื่อสาร (4Cs-Communication) ด้านความคิดสร้างสรรค์ (4Cs-Creativity) ด้านการอ่าน (3Rs-Reading) และด้านการเขียน (3Rs-Writing) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าเล่าเรียน พบว่า นักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าเล่าเรียนแตกต่างกัน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการคิดวิเคราะห์ (4Cs-Critical Thinking) ด้านการสื่อสาร (4Cs-Communication) ด้านความคิดสร้างสรรค์ (4Cs-Creativity) ด้านการอ่าน (3Rs-Reading) และด้านการเขียน (3Rs-Writing) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 จำแนกตามอาชีพของผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าเล่าเรียน พบว่านักเรียนที่มีอาชีพของผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าเล่าเรียนแตกต่างกัน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการคิดวิเคราะห์ (4Cs-Critical Thinking) ด้านการสื่อสาร (4Cs-Communication) ด้านความคิดสร้างสรรค์ (4Cs-Creativity) ด้านการอ่าน (3Rs-Reading) และด้านการเขียน (3Rs-Writing) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านตัวผู้เรียน ด้านตัวครูผู้สอน ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การวิเคราะห์การถดถอยเพื่อพยากรณ์ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ปรากฏผลดังตารางนี้

ตัวแปร	b	SE_b	β	t	p-value
ด้านตัวผู้เรียน (X_1)	.572	.064	.407	8.939	.000
ด้านครอบครัว (X_3)	.232	.048	.229	4.891	.000
ด้านโรงเรียน (X_4)	.122	.048	.109	2.522	.012

ค่าคงที่ -.228 ; $SE_{est} = \pm 21.9$
 $R = .596$; $R^2 = .356$; $F = 54.527$; p-value = .000

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สมการพยากรณ์ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สามารถแสดงในรูปคะแนนดิบ เป็นดังนี้

$$\text{ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ} = -.228 + .572\text{ด้านตัวผู้เรียน}(X_1) + .232 \text{ด้านครอบครัว}(X_3) + .122\text{ด้านโรงเรียน}(X_4)$$

5.แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า 1) ผู้เรียน ควรเร่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ และเสริมสร้างทักษะการสื่อสารเพื่อนำไปใช้ชีวิตจริงได้ 2) ผู้สอน ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอน และพัฒนาการสอนเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง 3) โรงเรียน ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้มากกว่าเดิม และควรมีการบูรณาการโดยใช้ภาษาอังกฤษเข้าไปสอนในรายวิชาอื่นๆ พร้อมกันไปด้วย 4) ผู้ปกครอง ควรให้การดูแลโดยการให้เวลาและสนับสนุนด้านภาษาอังกฤษแก่บุตรหลานมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนพบว่า ผลงานการวิจัยเชิงปริมาณด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ภาพรวมระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่า ภาพรวมระดับ

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มี 5 ข้อ คือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ (4Cs-Creativity) ด้านการคิดวิเคราะห์ (4Cs- Critical Thinking) ด้านการอ่าน(3Rs-Reading) ด้านการสื่อสาร(4Cs-Communication) และด้านการเขียน(3Rs-Writing) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิรากุล พิพัฒน์ตันติศักดิ์ (2548) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในส่วนผลการวิจัยเชิงคุณภาพด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ การอ่าน และการเขียนในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ โดยนักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้แต่แปลไม่ออก ทำให้ทักษะและความสามารถในการสื่อสารโดยการพูด การเขียน และการคิดวิเคราะห์ที่เป็นทักษะขั้นสูงที่เกิดขึ้นจากการมีความเข้าใจในเนื้อหาแล้วแยกแยะประเด็น ความสำคัญของเรื่องนั้นๆ ได้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่ไม่ดีพอ ประกอบกับนักเรียนไม่ใส่ใจกับการเรียน มีความกังวลและเหนื่อยที่จะพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญของการเรียนรู้

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณพบว่าปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับมาก มี 1 ข้อ คือ ด้านตัวครูผู้สอน ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับ ปานกลาง มี 3 ข้อ คือ ด้านโรงเรียน ด้านตัวผู้เรียน และด้านครอบครัว จึงสอดคล้องกับแนวคิดของจาโคโบวิทส์ (Jakobovits1971: 103 – 115) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง และสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องมีปัจจัยทางการสอน อันประกอบด้วยคุณภาพการสอนของครู ซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถทางภาษา และการสอนของครู โอกาสทางเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งรวมทั้งเวลาที่ใช้เรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เกณฑ์การประเมินผล ซึ่งอาจประเมินได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วย ความสามารถที่จะเข้าใจการสอน ขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความสามารถทางภาษา ความถนัด ได้แก่ องค์ประกอบความถนัดทางการเรียนภาษา องค์ประกอบอื่นที่มีส่วนร่วมกับความถนัด ความมานะบากบั่น เกิดจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่มีต่อครูผู้สอน ความสนใจในภาษาที่เรียน และเจตคติต่อวัฒนธรรมต่างประเทศ ส่วนกลยุทธ์และวิธีการเรียน ประกอบด้วยสมรรถภาพในการรับความรู้ใหม่ สมรรถภาพในการถ่ายโอนสิ่งที่เรียนรู้ไปสู่ความรู้ใหม่ นิสัยทางการเรียน และการประเมินผลความสามารถของตนเอง

3. แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3.1 ผู้เรียน และผู้สอน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ต้องพัฒนาควบคู่กันไปในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนต้องมีการพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันกับความรู้ที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วในสังคมโลกาภิวัตน์ ประกอบกับต้องพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัย อาศัยเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายมาเป็นตัวช่วยในการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องแนวคิดกับชาห์และคณะ (Shah and others 1974, อ้างถึงในจิรากุล พิพัฒน์ตันติศักดิ์ 2548: 48 – 49) กล่าวว่า หัวใจของการสอน คือ การติดต่อสื่อสาร การสอนที่ดี คือ การสื่อสารที่ดี ดังนั้นประสิทธิผลของการ

สอน จึงขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียน โดยรูปแบบของการติดต่อสื่อสารโดยทั่วไปแล้ว ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การกำหนดข่าวสาร การใส่รหัส ช่องทางการสื่อสาร การถอดรหัส และการเข้าใจสื่อสาร การป้อนกลับและประเมินผล และในปัจจุบันจะพบว่า ชาวต่างชาติได้ให้ความสนใจในการท่องเที่ยวในเชิงศาสนา เพื่อในการชมสถาปัตยกรรม ประติมากรรม ชมความเจริญรุ่งเรืองเรื่องทางศาสนา นับว่าเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะกระบวนการทางด้านภาษาที่ดีทางหนึ่งของนักเรียนไทย

3.2 ผู้ปกครองควรให้การดูแลโดยการให้เวลาและสนับสนุนด้านภาษาอังกฤษแก่บุตรหลานมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของกาญจนา คุณารักษ์ (2534 : 75 – 76) โดยการกระตุ้นเด็กบ่อย ๆ ให้ทำการบ้าน รวมถึงการยกย่องสรรเสริญและการแสดงการยอมรับ ถ้าหากว่าเขาทำการบ้านได้ดี และรวมทั้งแสดงอาการ หรือพูดคุยยกย่องให้ปรากฏแก่คนอื่นในสิ่งที่เด็กประสบความสำเร็จ ดึงดูดให้สมาชิกในครอบครัวและเพื่อผู้สนใจต่อความสำเร็จที่เด็กได้รับจากโรงเรียน อาจมีการให้ของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อเด็กทำได้ อีกทั้งผู้ปกครองควรจรรู้จุดแข็งและจุดอ่อน เกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็กที่โรงเรียนและให้สนับสนุนในยามที่เขาต้องการ รวมถึงการที่ผู้ปกครองควรมีความรู้ในรายละเอียดปลีกย่อยเกี่ยวกับการเรียนรู้วิชาความรู้ต่าง ๆ ของเด็กที่โรงเรียน รู้ว่าเด็กเรียนเก่งและอ่อนในวิชาใดบ้าง และการส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กทำดีที่สุด ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่เด็กในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ในกรณีที่เป็น อาจจะไปถึงการคอยดูแลให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบ้านที่เด็กทำด้วย หรือการดูแลตารางกิจกรรมให้ด้วยถ้าจำเป็น ทั้งในเรื่องการจัดให้มีสถานที่ที่สงบสงบพอที่จะศึกษา มีตำราที่เหมาะสม มีเอกสารสำหรับอ้างอิง มีอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้อื่น ๆ เด็กแต่ละคนต้องการที่จะมีสถานที่ที่สงบเงียบเพื่อศึกษา มีโต๊ะหนังสือเพื่อทำงาน มีหนังสือพร้อมหรือเอกสารอื่น ๆ เพื่อประกอบการเรียน และสุดท้ายครอบครัวใดที่หัวหน้าครอบครัวมีการศึกษาเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษว่า เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคม จะทำให้บุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุตรหลาน จะได้รับการสนับสนุนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ เช่น ซื้อตำราภาษาอังกฤษมาให้อ่าน ตอบคำถามวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนถามหรือไม่เข้าใจ สนับสนุนให้นักเรียนฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนเรียนพิเศษด้านภาษาหรือไปเรียนภาคฤดูร้อนที่เป็นประเทศเจ้าของภาษา นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนเต็มที่ ในลักษณะนี้ก็มีแนวโน้มที่จะรักและชอบวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเห็นประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้สามารถเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และ ตามแนวคิดของ การ์ดเนอร์ (Gardner 1973 อ้างถึงในจิรากุล พิพัฒน์ตันติศักดิ์ 2548: 57) ได้จำแนกบทบาทของบิดา มารดา ผู้ปกครองต่อการเรียนรู้ภาษา ออกเป็น 2 ชนิด คือ บทบาทที่ปรากฏการกระทำ (Active Role) บทบาทชนิดนี้ หมายถึง การที่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองปรากฏการกระทำออกมา โดยการกระตุ้นนักเรียนให้เรียนภาษา สอนภาษาให้นักเรียน ส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนภาษา คอยดูแลสอดส่องให้นักเรียนทำการบ้าน และส่งเสริมให้นักเรียนทำทุกอย่างเกี่ยวกับการเรียนภาษาให้ดี ให้รางวัลและให้การเสริมแรงแก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และบทบาทที่ไม่ปรากฏว่าการกระทำ (Passive Role) บทบาทชนิดนี้เป็นบทบาทที่ละเอียดอ่อน สำหรับความคิดของการ์ดเนอร์ แล้วบทบาทชนิดนี้มีความสำคัญกว่าบทบาทของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ชนิดที่ปรากฏการกระทำ บทบาทชนิดนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเจตคติของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่มีต่อชุมชนที่ใช้ภาษาที่นักเรียนเรียน บทบาทชนิดนี้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจะช่วยจูงใจผู้เรียนให้เรียนรู้ภาษา

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลนั้น ต้องอาศัยการหาแนวทางการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็น รูปแบบการเรียนรู้/ กลยุทธ์ที่หลากหลาย สภาพแวดล้อมทั้งในครอบครัว ในโรงเรียน หรือแม้แต่สถานที่ท่องเที่ยว และที่สำคัญต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งครูผู้สอนต้องมีเทคนิควิธีสลับเนื้อหาสาระอย่างสมเหตุสมผลและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน อีกทั้งการบูรณาการเรื่องของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งในเรื่องการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนในการเรียนรู้ทั้งในและนอกรายวิชา เพื่อโยงเข้าสู่กระบวนการสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่าชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีอย่างจำกัด โดยใน 1 สัปดาห์จะมีคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพียง 2 คาบ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสในการเรียนและการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษน้อย ดังนั้นทางโรงเรียนจึงควรเพิ่มชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้นกว่าเดิม หรือสอดแทรกภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนรายวิชาอื่นๆ ประกอบกันไปด้วย
2. จากผลการวิจัยพบว่าในปัจจุบันมีครูเกษียณอายุราชการค่อนข้างมาก ทำให้ครูผู้สอนมีไม่เพียงพอซึ่งต้องจ้างครูอัตราจ้างที่ไม่มีประสบการณ์มาสอนแทน ประกอบกับภาระงานของครูในปัจจุบันมีเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการสอนของครูต่ำลง ดังนั้นทางสถานศึกษาควรกวาดต้อนการสรรหาบุคลากรครูที่มีประสบการณ์ และดำเนินการพัฒนาปรับปรุงบริหารโครงสร้างภาระงานรับผิดชอบของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. จากผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ภาพรวมค่อนข้างต่ำ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องพัฒนาปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวต้องปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เริ่มตั้งแต่การพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับปฐมวัยเรื่อยมา
4. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนไม่สามารถนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษมาใช้จริงในชีวิตประจำวันได้ โดยการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันจะเน้นที่การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอบเป็นหลัก ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องกลับมาทบทวนแนวทางการวัดและประเมินผลเสียใหม่ เพื่อให้ตอบสนองกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนนำความรู้ความสามารถที่ได้จากการเรียนมาปฏิบัติใช้ได้จริง
5. จากผลการวิจัยพบว่าบทบาทของครอบครัวในการส่งเสริมและสนับสนุนแก่นักเรียนด้านภาษาอังกฤษมีน้อย ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่ดีพอจะแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรที่จะมีการส่งเสริมการให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษแก่ผู้ปกครองพร้อมกันไปด้วย
6. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนขาดความตระหนักในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทางสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรรณรงค์ส่งเสริมสร้างความตระหนักด้วยการให้ความรู้ความเข้าใจผ่านทางรูปแบบของกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเรื่องแนวทางการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research-PAR) ในการส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. ควรมีการจัดเก็บข้อมูลจากโรงเรียนต้นแบบ Best Practices เพื่อนำวิธีการบริหารจัดการ และผลสำเร็จที่เกิดขึ้น มาเป็นแนวทางให้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูอาจารย์ ได้ศึกษาไว้เป็นแบบอย่างในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา คุณารักษ์. (2534). “รายงานผลการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานการศึกษาจังหวัด

ราชบุรี.” รายงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยศิลปากร.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2553). *Curriculum Issues 2010*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

จิรากุล พิพัฒน์ตันติศักดิ์. (2548). “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดบุรีรัมย์.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ

สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ผู้จัดการออนไลน์. (2557). *การศึกษา*. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/qol/viewnews.aspx?NewsID=9570000034784>

ปองภพ วิทิพย์รอด (2552, สิงหาคม 30). *เด็กไทยอ่อนภาษาอังกฤษปัญหาอยู่ตรงไหน?* มติชนรายวัน, หน้า 7.

วิจารณ์ พาณิช. (2555). *วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี- สฤษดิ์วงศ์.